

سلسلہ دروس خارج

اصول فقہ

مبحث وضع

(اقام وضع)

جلسہ :

۱۰۷

تاریخ :

۹۰ / ۳ / ۷

مسک روح معانی

یک مصداق در عالم «مثال» دارد

یک مصداق در عالم «ماده» دارد

خلاصه نظر صدرا :

روح معانی در «عالم عقول» است

مثال

اصبع = روح آن عبارت است از «آنچه به وسیله آن تقلیب صورت می گیرد»
بنابراین : هر چیزی که چنین صفتی داشته باشد «اصبع» است.

نتیجه

طبق مسلک روح المعانی ، صدق الفاظ بر مصادیق مادی، تنها از باب صدق معنای کلی بر
مصادیق خارجی است

اشکال :

چرا درباره الفاظ مذکور قائل به مجاز نمی شوید؟
[یا مجاز در کلمه یا مجاز در حذف و یا مجاز در اسناد]

جواب :

- ذوی العقول بین استعمالات مجازی و حقیقی تفاوت می گذارند
- وقتی می توانیم موارد زیادی را به صورت حقیقی معنا کنیم چرا قائل به مجاز شویم؟
- البته استعمال در برخی آیات دیگر می تواند مجاز باشد

ما می گوئیم :

آیه «هل ينظرون الا أن يأتيهم» چنین ترجمه شده : «.. یا خداوند (خودش) به سوی آنها بیاید
..» و به همین معنی است که کفار منتظر آمدن خدا هستند که به معنای ظاهری و جسمانی بودن
حضرت ربوبی است

اشکال و

جواب

صدرا

المتألهين

اشکال :

چرا خداوند به صراحت مطلب مورد نظر خویش را بیان نداشت؟

جواب :

مردم در این دنیا متوجه عالم غیب نمی شدند و لذا لازم بود روح معانی به آنها القاء شود تا در

قلب مثال آن را دریابند

ولی وقتی آدمی بمیرد، چشم واقع بین او روشن می شود

اشکال و

جواب

دیگری از

صدرا

پایان